

Vår referanse
17/00279-4

Dato
29. juni 2017

Høringssvar – Forslag til endringer i folketrygdloven kapittel 25 om tap av retten til å praktisere for trygdens regning og utelukkelse fra å utstede legeerklæringer (folketrygdloven § 25-6 og § 25-7)

Den norske tannlegeforening (NTF) takker for muligheten til å avgi høringssvar.

1. Tap av retten til å praktisere for trygdens regning etter folketrygdloven (ftrl.) § 25-6 eller § 25-7 med virkning for alle ytelser etter ftrl.

NTF støtter forslaget om at vedtak i saker etter ftrl § 25-6 første ledd og § 25-7 første ledd gis virkning for alle ytelser etter folketrygdloven, uavhengig av hvilken etat som fatter vedtaket. Vilåret om forsettlig eller grovt uaktsom opptreden tilsier at tap av retten til å praktisere for trygdens regning med virkning for hele folketrygdloven vil være forbeholdt de mest alvorlige tilfellene. Man må kunne ha tillit til at den som forvalter fellesskapets midler opptrer lojalt og i samsvar med gjeldende regler. Å frata retten til å forvalte fellesskapets midler på alle områder etter ftrl kan være riktig sanksjon i de mest alvorlige sakene.

NTF forutsetter at gjeldende praksis videreføres slik at Helfo fortsetter å gi informasjon om hvordan regelverket skal forstås, pålegg om endring av praksis og varsel om at det vil kunne fattes vedtak om tap av retten til å praktisere for trygdens regning. Videre at det innføres tilsvarende regler for vedtak fattet av NAV slik som foreslått under § 25-7. Dette er viktig for å sikre rettssikkerheten til behandler. Tap av retten til å praktisere for trygdens regning med virkning for hele folketrygdloven er en alvorlig sanksjon, og skal ikke komme som en overraskelse på behandleren.

Det fremgår av høringsnotatet at behandlerens ankemuligheter ikke skal svekkes som følge av lovendringen. Det foreslås ikke endringer i gjeldende klageadgang på vedtak. Likevel er opplysningene om klageinstans tatt ut av ny § 25-6. For at behandler skal få oversikt over hva som er riktig klageinstans, mener NTF at disse opplysningene bør fremgå av bestemmelsen slik som det gjør av nåværende § 25-6 siste ledd.

2. Avtale om å yte helsehjelp på vegne av kommuner og regionale helseforetak og forholdet til § 25-6

Departementet vurderer å regulere hvilke rettsvirkninger tap av retten til å praktisere for trygdens regning skal gi for behandlere med driftsavtale med kommune eller regionalt helseforetak. Det fremgår av høringsnotatet at de tjenesteytere som kan tape retten til å praktisere for trygdens regning, nesten uten unntak har en slik avtale.

NTF ønsker å påpeke at tannlegene ikke har driftsavtaler med det offentlige, men likevel er omfattet av regelverket. NTFs medlemmer består av tannleger som er ansatt i offentlig sektor eller jobber som «helprivate» selvstendig næringsdrivende uten noen form for driftstilskudd fra det offentlige. Begge grupper forvalter offentlige midler etter ftrl. § 5-6. Blant de selvstendig næringsdrivende tannlegene har noen få (20-30 årsverk) inngått avtale med fylkeskommunen som kjøper av tannhelsetjenester fra privat sektor til pasienter som fylkeskommunen har ansvar for.

Et vedtak etter § 25-6 har begrensninger både når det gjelder helsepersonellens egnethet og hvilke hensyn som er relevante for vurderingen. NTF er enig med departementet i at det må foretas en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle.

NTF har utarbeidet et standardforslag til kontrakt for samarbeid mellom private tannleger og fylkeskommuner. Det følger av kontraktsforslaget at den faste oppsigelsestiden kan fravikes dersom tannlegen ved alvorlige brudd på avtalen gjør videre samarbeid umulig. Malpraksis er nevnt som et eksempel. Videre at det ikke kan angis uttømmende hva grove brudd innebærer, men for eksempel kan grove brudd på lovgivning av relevans for tannlegeutøvelsen være grunnlag for øyeblikkelig oppsigelse. Det kan være meget inngripende å heve avtalen med øyeblikkelig virkning. Det er derfor vesentlig at man vurderer skjønnsmessig om det er grunnlag for en slik reaksjon.

3. Utelukkelse fra å utstede legeerklæringer etter ftrl. § 25-7

Etter folketrygdloven er det kun leger som har sykmeldingsrett. To andre grupper helsepersonell, manuellterapeuter og kiropraktorer, har en begrenset sykmeldingsrett med hjemmel i forskrift¹. Forskriftshjemmelen er foreløpig ikke benyttet for tannleger. Til tross for dette har NAV likevel langvarig praksis med å akseptere at tannleger sykmelder for kortere perioder.

Som det fremgår av NAVs rundskriv til folketrygdloven § 8-7, sist endret 1.7.2014, blir sykmeldinger utstedt av tannleger i praksis akseptert av NAV. Rundskrivet underbygger NAVs langvarige forvaltningspraksis:

«Ifølge praksis likestilles tannlege med lege når det gjelder sykmelding i forbindelse med arbeidsuførhet på grunn av tannbehandling eller sykdom i munn og kjeveledd.»

I høringsnotatet «Forslag til endringer i forskrifter til folketrygdloven og spesialisthelsetjenesteloven - finansiering av behandling i spesialisthelsetjenesten etter henvisning fra tannlege» av 27. mars 2015 legger Helse- og omsorgsdepartementet også til grunn at tannlegers sykmelding sidestilles med legers der årsaken er tannbehandling eller sykdom i munn og kjeve:

«I følge Navs retningslinjer har tannleger adgang til selv å sykmelde pasienter for inntil 12 uker på grunn av tannbehandling eller sykdom i munn og kjeve. I disse tilfellene likestilles tannlegens sykmelding med sykmelding fra lege som dokumentasjon på arbeidsuførhet etter folketrygdloven § 8-7.» (side 5)

¹FOR-2005-12-21-1668 om unntak fra vilkåret om legeerklæring når kiropraktorer og manuellterapeuter dokumenterer arbeidsuførheten med erklæring

Hvis de foreslåtte endringene vedtas, vil det dersom tannlegene ikke får hjemmel til å sykmelde innebære at tannlegene risikerer å miste sine direkteoppgjørsavtaler med Helfo, som har hjemmel i ftrl. § 5-6, for å ha skrevet sykmeldinger til sine pasienter. Hvis advarsel lovfestes som foreslått i § 25-7, risikerer tannlegene å bli ilagt advarsel, selv om de har forholdt seg til alminnelig praksis.

Det følger av folketrygdloven § 8-7 sjette ledd at «*Departementet kan gi forskrifter om unntak fra vilkåret om legeerklæring i første og fjerde ledd for et begrenset tidsrom når arbeidsuførheten dokumenteres med erklæring fra annet helsepersonell.*» Det er som nevnt vedtatt forskrift som gir manuellterapeuter og kiropraktorer en begrenset sykmeldingsrett. Samme bestemmelse kan brukes til å gi tannleger sykmeldingsrett i forbindelse med arbeidsuførhet på grunn av tannbehandling eller sykdom i munn og kjeveledd. NTF anmoder om at langvarig forvaltningspraksis kodifiseres i forskrift ved innføringen av nytt regelverk.

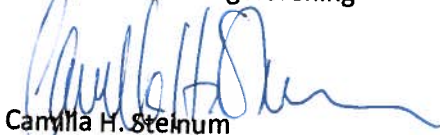
4. Formell advarsel

Det foreslås i høringsnotatet å innføre et mer nyansert reaksjonssystem for de mindre alvorlige tillitsbruddene på Arbeids- og velferdsdirektoratets ansvarsområde i form av muligheten til å gi en formell advarsel til behandlere som begår mindre alvorlige tillitsbrudd etter § 25-7.

NTF støtter forslaget om at mildere sanksjonsmuligheter lovfestes for de deler av folketrygdloven som ligger innenfor Arbeids- og velferdsdirektoratets område. Det er betryggende at behandlere får informasjon om forståelsen av regelverket og en sjanse til å rette opp sin egen praksis før det eventuelt fattes vedtak om tap av retten til å praktisere for trygdens regning.

Med vennlig hilsen

Den norske tannlegeforening

Camilla H. Steinum

President